

דער משולח.

עד געהט, און דער ווינד צואנט די פאלעס און די
זיסע באָרד.

אלע מאָל חאָפט ער זיך אָן מוט דער רעכטער האנד אַין
דער לינקער זויט! עס גיט אָהָם אלע מאָל דאָרט אַשטָּאָך. ער
וויל זיך דאָך נישט מודה זיין; ער וויל זיך דוקאָ אַינְגָרְעַדָּן,
או ער טאָפט נאָר בִּי דעל' בוועט-טָאָשׁ.

— אַיך וְאָל נאָר דעם קָאנְטְּרוֹאָקט טִימֶט דעם געלֵד נישט
פָּרְלִירָעַן! אַט פָּאָר דעם מְבָלּוֹמְדִישֶׁט צִיטְעַדְתָּם ער.

— אָן אֲפִילּוּ עַמְּשַׁעַבְתָּ, אַיז אוּיך אַגְּרִיעְשִׁיקִיט! אַזְּ
הָאָבָּן נאָך, גָּלוּבָּת אַיז נאָט, גָּנְגִּינְגָּ כָּחָ אַוְיפָּ אַזְּ שְׁלִיחָות.
אַנְדָּרְעַ אַין מִיגְעָן יְאָהָרְעַן וּוּלְעָן שְׁוִין קִיּוֹן וּוּאָרְכָּט נִישְׁט
אַבְּגָעָהָן, נאָר אַיך, גָּלוּבָּת אַיז זַיְן לְאַבְּגָעָהָן, דָּאָרְפָּ נאָר
ニישט צו קִיּוֹן מְעַשְׁעַן אַיז פָּרְדִּיעַן מִידָּלִין מִין בְּרוּיטָן...

גָּלוּבָּת אַיז נאָט, טָעַן גָּטוּרְיוּט מִיד גָּלוּד!
— וּוּעַן אַיך הָאָבָּן בֵּין אַיְגָּנָעָן — מְרָאָכָת ער וּוּיטְעָר —
וּוּאָם טָעַן גָּטוּרְיוּט מִיד, וּוּאָלְטָ אַיך אַין שְׁלִיחָות צָוִי וּעְבָּעִידָה
יְאָהָרָ נִישְׁט גָּגָנָגָעָן; וּוּיל אַיבָּעָר דָּעַר רְבָּנוֹ שֶׁל עַלְמָן צָוִי,
אַיז אַוְויַּ נָט!

עם הויבט אַן צו פָּאָלָעָן נְרָאָבָע פְּלָאָבָעָם שְׁנִי; ער וּוּשְׁטָ
זַיך אַלְעָ מאָל דָּאָס פְּנִים.

— אַיך דָּאָבָּן נאָך — מְרָאָכָת ער — אַין גָּאנְצָעָן אַהֲלָבָע
מִיל, אַוּוֹת! אַוְיכָ מִיד אַגְּנָגָן! אַסְּךְ גָּעוֹגָטָעָר וּוּוּיטְעָר! ער
דְּרָעָת זַיך אַיבָּעָר — טָעַן זְעַת שְׁוִין אֲפִילּוּ נִישְׁט דָּעַמְּ שְׁטָעַדְטְּשָׁע

זינגר, נישט דעם קלוייטער, נישט די קוארטע. "נו, שMRIה, פאָחר!"

און שMRIה פאָחרט אין דעם נאָסען שני; די אלטע פים קאָפּען זיך אַריין און אריזום. — "געלייבט איז נאָט, עם איז קיון גרויסטר ווינד נישט!"

גרויס, האָט אַ פנים, בּי איהם געהיסען אַשטורם-וינד; דער ווינד איז געוועען גענוג שטאָרְק און געיאָנט גִּירְיך אַן פנים אַריין, אוּ עס האָט איהם אלע מֶאָל אַטְהָעַם פֿערפֿעהָלָט; ער האָט איהם אַרייסגענָאָרט אלע טְרָהָרָעָן פֿוֹן די אלטע אוּגּעַן, ווֹאָס האָבּעַן איהם גַּשְׁטַאָכּעַן ווַי שְׁפִילְקָעַס. נָאָר אוּפּ די אוּגּעַן לִיידָט ער תְּמִיד.

פארֵין ערְשְׁתְּעַן גַּלְד, פֿאָלָם איהם אַיִּין, קוּיפְּטָט ער זיך ווּנְסַבְּרִילְעַן. — אַזְיְנַע גְּרוּיסָע, קוּילְעַדְגָּעַן; ווַי זָלְעַן די גַּאנְצָע אוּגּעַן פֿערְשְׁטְּעַלְעַן.

גַּאֲטַז וְאַל וּוּלְעַן — טְרָאָכְט ער — וּוּאָלְט אַיִּה צוֹ דעם אוּפּ גַּעֲקוּטָעַן! עס זָאָל נָאָר זַיְן אלע טָאג אַשְׁלִיחָות, אַן ווַיִּת. נָאָר ווַיִּת! גַּעַהַן, בִּיהָ, קָעַן אַיך, וּוּאָלְט אַיִּה מִיר שְׂוִין אַבְּגַעַשְׁפָּאָרט אַיִּיף אַפְּאָר בִּרְילְעַן...

ער דָּאָרָף אַפְּיַלוֹ אַשְׁטִיקָעַל פֿעַלְצָעַל אוּפּה. עס וּוּאָלְט איהם לִיְכְּתָעַר גַּעֲווּעַן אוּפּ דָּעַר בְּרוּםָט... ער דְּעַכְעַנְט אַיבָּעָר, אָז דָּעַרְוַיְוַיְלָהָט ער נָאָה אַוְאָרְעָמָעָט!

— זַי זָאָל זַיְךְ נָאָר נִשְׁתָּרְיוּסָעַן, וּוּאָלְט זַי נָאָר וּוְאַהֲלָ גַּעֲווּעַן. ער שְׁמִיכְעַלְט מִיט פֿעַרְגְּנִינְגָּעַן. דָּאָם, — טְרָאָכְט ער — אַיִּין נִשְׁתָּקִין הַיְנְטִינְגָּעַן קָאָפְּאָטָעַ, קִיְּין קִי אַן שְׁפִּי, קִיְּין שְׁפִּינְוּעָבָם! נָאָר פֿערְצִיטְשָׁעָר לְאַסְטִיגָּן; דָּאָם, וּוּעַט מִיקְּ אַיבָּעָר-לְעַבָּעָן! אַן אָהָן אַשְׁפָּאָלְט, דָּאָם אַיִּין אַמְּלָה; זַי צְוִילְהָט זַי נִשְׁתָּאָוִוָּי אַהֲנִינְגָּעַן סְחוּרָה, אַן פֿוֹן פֿאָרְעָנְטָט פֿערְלְעַנְט זַי זַי אוּפּ אַיִּין אַיִּיל!...

— אַפְּעַלְצָעַל — טְרָאָכְט ער וּוּיְטָעַר — אַיִּינְגְּנְטְּלִיהְיָה בעסער. אַפְּעַלְצָעַל אַיִּין וּוּאָרְעָם, גּוֹט וּוּאָרְעָם. נָאָר אַלְעַן פֿרִיהָעָר בִּרְילְעַן. אַפְּעַלְצָעַל אַיִּין נָאָר גּוֹט וּוּנְטָעָר אַן בִּרְילְעַן דָּאָרָף מַעַן תְּמִיד, זַעַן וּמַעַן, צַוְעַד מַאֲכָת וְהַאֲוִינְד אַן יָאָגֵט דָעם

פרק קליין און גרייס.

שטויב גלייך און די אויגען אריין, איז ערנער ווי ווינטער?
און עם בליבט, או פריהער וועגען ברילען, ערנאנך ערשת
א פעלצעל! דער אויבערשטער זאל נאר העפלען, ער זאל
אָבעגעמען דעם וויז... א פיער גילדען וועט ער אַזורי חאפאען...
און ער שלאפעט ווימער, און דער נאָסער שניי פאטשט
אייהם איז פנים אריין, דער ווינד ווערדת אלע מאָל שטארקען און
די וויט שטעבט אלע מאָל מעהֶר.

— דער ווינד זאל זיך נאר וועלען איבערדרעהן! נאר
מן המתחם — טראכט ער — איז צווי גלייכער, צורייקצוווענס וועל
איך מעהֶר מייד זיין, וועל איך אייהם דעם אָלט האבען פון
הינטערן! אָדעמאָלט וועט עם נאר אנדערש געחן! אלץ פערזאָרגנט!
גרונג אויפֿן האָרץ!

ער האָט זיך געמוות אָבְּשַׁטְּעַלְּעַן אַרְגַּע אָן דעם אָטהָעַם
חאפאען. דאס שדרעקט אהָם אַבְּסַעְלִי אַיבְּעַר:
— ווֹאָס אַיז אַזְוִינָס מִיט מִיד גַּעֲשַׁעַן? ווֹעֲנִיגּ פַּרְעָסְט
און ווינטערן האָב איך אויסגעעהאלטען אלם קאנטאניטט? פַּרְעָנְט
ער זיך טרויערטיג אָן האָלבּ דערשראָקען.

און ער דעם אָהָנָט זיך זיין סְלוֹזְבַּעְעַלְּמִיקְעַד
סְּאָלְדָּאָט. פִּינְך אָן צוֹאָנְצִיג וְאֵרְחָרְרִינְעַסְטַּעְעַן אָונְטָעַר דָּעַר
בִּיקְטַּם, חֵוֵן די קִינְדְּעַרְשַׁע יְאֵהָרְעַן אלְמַטְּ קָאנְטָאַנִּיסְטַּט. ער אַיז זיך
געונג אָנְגַּעַגְּנָגְּעַן אַיז זיין לְעַבְּעַן, גַּעַמְאָרְשִׁירְט אַיבְּעַר בְּעַרְבָּג
און מהָאָל, אַיז שְׁנִי אָן פַּרְעָסְט אָן אַלְעָרְלִי וְאוֹוַיְוָרְחוּס. אַיז
וּוּלְכָעַ שְׁנִיְעַן וּוּלְכָעַ פַּרְעָסְט! די בוֹיְמָעַר פְּלָעַגְעַן פְּלָאַטְצַעְעַן,
פְּוִינְגָּעַלְּעַךְ פְּלָעַגְעַן טוֹרְט אַרְאָבְּפָאָלְעַן אוֹפְּפָאָרְדַּעְעַן אָונְ דָּעַר
דוֹסְיְשָׂעַר סְּאָלְדָּאָט אַיז גַּעַנְגַּעַן פְּרִישַׁע, לְעַבְּעַנְדִּיגּ, אָונְ נָאָר
דָּעַרְצַע אָלְיְעַדְעַלְעַן גַּעַונְגַּעַן אָטְרָפְּאָקְעַן, אַקְאַטְאָרִינְסְּקִי אָונְ
מִיט די פִּים צוֹנְעַקְלָאַפְּטַי.

דָּעַר גַּעַדְאָנָק, אָוּ ער האָט גַּאנְצַע פִּינְך אָונְ דָּרִיְסִינְג
יְאֵהָרְרִינְעַסְטַּעְעַן די פָּאָרְצִיְּטִינְגַּע סְלוֹזְבַּעְעַן, אוִיסְגַּעַשְׁטָאַנְעַן אָלְעַ
צְרוֹתַּה, אָלְעַ שְׁנִיְעַן, אָלְעַ ווּוּנְטָעַן, אָלְעַ שְׁלָעַק, הַוְּנָנָעַר, דָּאָרְשַׁטְמַט
און גַּוְיְמָעַן, אָונְ אָגַעַונְדְּטָעַר אֲהִים גַּעַקְמָעַן — דָּעַר גַּעַדְאָנָק מַאְכָטַי

ו. ל. פֶּרֶץ

איהם נרוים ! ערד הוייבט אויף דעם קאָפּ מיט גדלות און געהט
מיט נייעם כה .

— הא , הא , וואָס איז נאָר בֵּי מיר אֹזֶא פרענטעל ? אין
רומלאָנד , דאָכט זיך , איז געווען עפִים אַנדערש !

ער געהט , דער ווינד ווערטט אַביסעל שטיילער , עם
ווערטט אלָע מאָל טונקעלער , עם פֿאלט צו די נאָכט .

„אויך מיר אַטָּאנ — טראָכט ער — אַטְל וּמְטְרָל ! ... און
ער הוייבט זיך אָן מעדר צו יָאנָען , עם זאָל איהם נישט די
נאָכט בעפָאלען . נישט אָוטוּיסט געהט ער שבת אין שולכעל
לערנָען תורה , ער וויסט : מען דאָרָפּ אַרְיוֹסְגָּעָהן אָן צוֹרִיק
קומען בכִּי טוב !

ער פִּיהְלָט אַבִּיסָּעל הָונְגָּעָר , אָן אַטְבָּע הָאָט ער , אָן
ווען ער ווערטט הָונְגָּעָר , ווערטט ער לוֹסְטִיג ! ער וויסט , אָן
אָפָעַטִים אָיז אַגְּנוּטָע זאָק ; זיינָע סּוּחָרִים , וואָס שִׁיקָּעָן איהם אָין
שְׁלִיחָה , וויינָען חַמִּיד נאָר אויף דעם , וואָס זַי וּעְנָעָן קִינְמָאָל
נישט הָונְגָּעָר ! ער הָאָט , בָּה , אָפָעַטִים ! אָוּסְטָר , אָן ער
אָיז נישט בְּקוּ הָבָרִיאָה זַי , לְמַשְׁלַׁח , נַעֲבָטָן ; ער אָיז קְרָאנָק
געוועען , הָאָט זיך איהם געדאָכט , אָן דָּאָס ברוּיט אָיז ווּער .

— געה , וואָו אָיז עם וווער געווען ; זעלגעָרִיש ברוּיט !
אטָמָאָל אָפָשָׂר יָא . אָבעָר דָּוִינְט ? באָקט פָּאנִיעָ אָז ברוּיט , אָן
די יְוִדִּישׁ בְּעָקָרָם מַעֲנָעָן זיך בעהאַלְטָעָן . אָן גַּעֲקִיפָּט הָאָט
ער אַפְּרִישׁ ברוּיט ! עם אָיז געווען אַמְּחָה צו שְׁנִידָעָן . ער
אָיז אָבעָר נישט געוועען בְּקוּ הָבָרִיאָה , עפִים הָאָט אִידָּם אַ
קָּעָלָט גַּעֲנָאָט דָּוּךְ די בְּיָוּנָאָר .

— נאָר גַּעֲלִיבָט אָיז דער , וואָס ער אָיז נישט ווערטה
זַיְן נָאָמָעָן צו גַּעֲדָעָנָקָעָן , עם טְרָעָפְּט זיך איהם זעלטָעָן !

אַצְּנָדָה הָאָט ער אויך אָפָעַטִיט , ער הָאָט אַפִּילָו אִין
קַעְשָׁעָנָע בְּרוּיט מִיט אַשְׁטִיקָעָל קָעוּ ... דָּאָס שְׁטִיקָעָל קָעוּ הָאָט
איהם דעם סּוּחָרִים ווַיְיָבָן גַּעֲנָבָעָן , לְעַבָּעָן זאָל זַי אָן גַּעֲנָנָד
זַיְן ! זַי אָיז טָקָ� אַבָּל צְדָקָה , זַי הָאָט אַיְוּדִישׁ הָאָרָן .

— זי זאל נאר נישט אוווי קללהָן — טראכט ער — וואלט
וַיְגַעֲוֹזָן גָּאֵר אַוְהַלָּע יְדַעַנָּע!... ער דערמאָהנט זיך אין זיין
געשטעט אַרבען וויב.

— נאר מיין שפֿרינצע געפריטשען ! וּהְאָט אַוִיך
געהאָט אַנְטוֹן האָרֶץ, אָונֵן אָוֹא טְבָע צָו קְלִילָהָן. וּוֹאָם פָּאָר 8
קִינְגָּר אַוְךָ הַאֲבָב אָוּעָקָעָנְשִׁיקָת אַיִן דָּעַר וּוּלְטָ אַדְּרִין, הָאָט זַי
גַּעֲוִינִינְט וּוּי אַבְּיָעָר, חָאָטָש אַיִן דָּעַר הַיְמָן הָאָט זַי גַּעַשְׂאָלְטָעָן
מִיט טְוִידָטָע קְלִילָות ! וּוּעָר שְׁמוּעָט — דָּעַרְמָאָגָע עָר זַי — אָז
אַיִינְס אַז גַּעַשְׂטָאָרְבָּעָן ! וּהְאָט זַי גַּעַוְאָרְפָּעָן גַּאנְצָע טָעָן וּוּי
אַשְׁלָאָגָג אַוִיךְ דָּעַר עָרָד, גַּעַהְאָקָט זַיְהָ מִיט דַּי פּוּסְטָעָן אַז
קָאָפְּ אַדְּרִין .

אוֹנוֹמָאֵל דְּחַטָּה יְנַדֶּגֶן גְּנוּאָלָת וּוְאַרְפָּעָן אֲשֶׁרִיּוֹן אֵין
הַוּמָעֵל אַרְדִּין!

— “את, זודחת דו — טראכט ער — נאٹ מאכט זיך אסך
פון אנדישע יודעןע!!! זי לאונט אבער נישט ארייס:עמען
די מונה מיטען מות! זי פאמשט אוים די ווייבער, דער חורה
נוושאים רייפט זי אוים די בערד!”

„א שעדרגע נברדה האט געשטעקעט איז דער שפֿרינצען ! עט
האט זיך געדאכט א פְּלִיגַן, אונז איז בא, אונז בא... .
— פָּאָרֶט, זיך אַלְּעַם טוֹר מְטוּחַ וַיִּן, אַנוּטַע גַּעֲוָעָעַן !
זיך האט אַפְּלִילּוּ מֵיְך אַוִּיכָה נִישְׁתַּפְּיוֹנְד גַּעַהַטָּן. חַאְטַשׁ זיך האט
מִיד קִינְמָלְלָאָן קִין גַּט וּוֹאָרטָן נִישְׁתַּפְּיוֹנְד גַּעַנְבָּעָן !
געַשְׁרִינְגָּעַן האט זיך : אַנְטָה, אַנְטָה ! אַנְטָה זיך אַנְטָה
עַונְטְּלִיפָּעַן ! נַאֲרַדוּ אַנְטָה זיך גַּעַוּאַלְמָת אַגְּנָט !
ער דערמאָהָנָן זיך עַפְּים אַונְזָן שְׂמִיכְעַלְתָּן...
דוּ מִשְׁיָה אַזְזֵלְיָה לְאָנוּ לְאָנוּ... דְּבוֹרָהָרָאָל אַיז זָאָר וְזָאָר...

וְשָׁעָה אֲזֶן שָׂמֵן, כֹּה... אֲזֶן שָׂמֵן, אֲזֶן שָׂמֵן
וְעוּזָן דִּי קַאנְפּוּמְצָע אָז עָר אַיז גַּעֲוֹעָן אֲז נַאֲבָט-וּעַכְתָּעַר,
אָז אַרְוָם-גַּעֲנָנָנָע נַאֲכָע נַעֲבָת מַטְּין אַיְזָעָנָע שַׁטְּעַקְעָלָע,
אָל נַיְשָׁא אַרְיוֹן-גַּעַנְגַּע בְּדָאָנְפָעָן!

על דרכו נסעה מוסמך בפאניען אוינען ער געגענט, בי פאניען אוין גוט חדר, ער הדאַט גוטע מלטדים געהטאָ... פאר מאָן, ווינטער אוין עס געווועזען, עם קומט אָזָה אַב-בִּיטְעָן דער פָּאנְג-וּעַטְמָעֶן, חוויט

זינה – איז שווין אויפֿן עולם אמת – איז ער געה אהים גע-
פּרויזען, פֿערשטארט! ער קלַאָפְטַ בּי דער טהיר איז זי שרייט
אהם אהרים פֿון בעט:
געה איז ער ער ארין: איך דאָפְטַ געמיינט, דיין נאמען
וועט אהים קומען".

אָהָא! זי איז בעו נאָר פֿון נעלטן בּי טאג: ער קען זיך
אָפְלוֹ נישט דערמאָהנען וואָס נעלטען איז אָזִינַם געווען, נאָר
זֵיַין האָט דאָך עפִים געמוות.

– "פֿערמאָך דאָס מויל איז עפַען!" שרייט ער.
– "העט קאָפְטַ וועל איך דיר עפַעןן!" הערט זיך אָקְלאָרָע
השוויבּה.

– לאָו מיך ארין: שרייט ער.

– איז דערערד ארין געה: ענטפּערט זיך.
אוֹז ער האָט זיך מישׁב געווען אוֹז אוֹז גענאנגען איז בית
המודֶשֶׁ אָרִין. ער האָט זיך געליגט שלְאָפְעַן אונטערן אוֹיעוֹן.
צום שלְסַמּוֹל אוֹז געווען אָסּוֹאנַר, ער אוֹז פֿערנָאָרָעַט געווערָעַן,
אוֹז מעַן האָט אהם אהים געטראָגָעַן אָטוֹידטַען...
אָכְליינִיגְקִיְתַ האָט דעםָאלָט שְׂפִירְנָאָצַע אַיבָּעַר-גַּעֲרָבִיַּת!" ער
האָט שְׂפִעְטַעַר גאנַץ גוט געהוֹרט וואָס זיך אַיבָּעַר-גַּעֲרָבִיַּת.
מען ואָנט אַיהֲר: עט אוֹז נאָר נישט, אָסּוֹאנַר.
גיַין: זיך ווֹיל נאָר אָדָקְטָאָר; זיך האָט ברעה צַחַלְשָׁן,
צַחַלְשָׁן זיך אָז וואָסּעַר אָרִין, אוֹז שְׂרִיטַט נאָר: מײַן מאָן:
מײַן מאָן, מײַן פֿלְשִׁיטַט:
ער נעט צוֹאָמָעַן אלָע פֿהַזְתַ, זעט זיך אוֹיפֿ אָז פֿרָעַט
זיך געלָאָסְעַן!

– שְׂפִירְנָאָצַע, ווֹילְסְטַ אַגְטַ?

– געם איז... זיך האָט דאָך נישט גענְדיַגַּט זיך קְלָלָה אָז
אָזִימְגַּעַלְאָוֹת אָגְעַוְיַין...

– שְׁמַרְיָה, ווי מײַינְסַט זיך, נאָט וועט מיך נישט שְׂפִירְאָפְעַן
פֿאָר מײַנְעַ קְלָלוֹת, פֿאָר מײַן דְשֻׁעַת?...

פֶּאָר קְלִיּוֹן אַזְׁן גְּרוֹזִינְסְׁקָה

קיים איז ער אבער געונדר געווארען — צוריק די איגענען
שפרינצע: א מיל אויף רעדער, א צונג אוייפ שרייפען, און אייעזען
שטארק, זי קראצט ווי א קאץ, הא, הא! א שאד שפרינצע! זי
האט אפילו קיין נחת פון די קינדער נישט דערלעבט.
עם מוו זי גוט נעהן אויף דער וועלט; אלע בעלי מלוכות.
די מלוכה לאוט נישט שטארבען פאר הונגער! כח האנבען זי,
איין טיר אריין געראטען; צי וואם, זי שרייבען נישט, וואם
אייז? אליען קעגען זי נישט, און געה בעט ערסט איזן אנדערן,
יעגעער ואָל שייזבען! און וואם פאר אטעת האט אוז בריעע?
זוי איבער-געשווענקטע זויך! און גלאט מיט דער צויט... יונגע
קינדער פערגעסען... עם מוו זי דאָר נאָר גוט זיין...
נאָר שפרינצע נעביך ליענט איז דער ער! א שאנַׂד
שפרינצע!

— איזו ווי קאנסומציע האט אויפגעעהרט איזו ווי געווארען איזים מענש! טאקי, אידער איז האב מיך געוועהנט צום שליחות, צו זאגען דעם פריז: יאשניע פאניע, נישט וואשע וויסאק א בלאנאָרָאָדייע, אידער מען האט מיר געטרוועיט קאנטרא-אקטען מיט געל — האט געפעהלט דאס שטיקעל ברווט...
מילא איך, זעהט דו, אמאַפֿעְדּוֹזִין, אגעועעונגער קאנטאַניסט, עטט מען נישט אטאג! איזה אַבעָר איז עס גע-גאנגען, אימַשְׁטַיְינֶם געוֹאנְגַת, אַינְסָם אַגְּזָעָן לְעַבְעָן! אַנְדְּרִישָׁע יודענען, זי פֿעְרָלִירָט באָלְדַּי בְּחוֹתָה, זי האט שיין אַפְּילָו נישט געקאנט שעטלען, דער גאנגעַדְעַד שיינגעַן איז אַידְד פֿון קָאָפְּארוּם. אַנוּ נאָר גְּזַוְוִינְצָן...

עם איז טיר נמאמ ומאום געוֹאָרָעַן פֿאָרְץ לְעָבָעַן...
 עפּים הדאָט זי גַּנְאָר מַוְּרָא גַּעֲקִירְגַּעַן פֿאָר בְּדַר זי זַהְאָט גַּנְאָר מַוְּרָא
 גַּעֲנְהָאָט צוֹ עַסְעַן, מַיד וְאֵל נִישְׁתַּפְּחָלָעַן, אָז אָזֶד זַעַה, אָז אָז
 זַהְאָט מַוְּרָא, בְּזַן אִיךְ בַּיְּ קַוְּרָאַושׁ, אִיךְ שְׂרִיּוּ, אִיךְ שְׁעַלְתּוּ!
 לְמַתְשָׁלָל: פֿאָר וְאָסְטַּסְטַּס גַּעֲהַמְּט דַּו נִישְׁתַּפְּרָעָטָן? אִיךְ פֿאָל אַטְמָאָל
 אַזְן אַרְצִיחָה אַדְיוֹן אָונְ וְוָל זַיְּ פְּשָׁוֹט שְׁלָאָגָעָן, נַאֲזַע גַּעַה שְׁלָאָגַע
 זַיְּ וְוַיְוַיְגַּרְיוֹנָע יְוַדְעָנָע, אָז אָז יְזַעַט פֿעַדְלָעָט דַּי הַעֲנָד אָונְ וְיִיחְדָּרְטָ
 יִיךְ נִישְׁתַּפְּנָה אִיךְ פּוֹעֵף צוֹ מִיט אַיְּזָן קוֹלָאָם, שְׁפִי אַזְן אַיזָּם גַּנְאָר

און, און זי ענטפערט מיר: «עם פריהער דו אָב, אַיך וועל נאָך-דעם עסען!» און אַיך האָב געמוות פריהער אַבבייסען פונ'ם ברויט, און אַיהר אַיבערלֿאווען די רעדשט...

אטמָאל נאָרט זי מיך אַרוּס אַין גָּאנַס אַריין: אַיך וועל שוין עסען, געה נאָר אין גָּאנַס אַריין; געה, אָפְּשֶׁר וועסט דו עפִים פֿערדייענען, און מְכֻלּוֹרְשֶׁט שְׂמִיכְעָלֶט זי דּוּרְבִּי, און נְלַעַט מיך אַטְמָאל!

און אַיך געה אַין קָוֵם צְוִירִיק, טְרַעַף אַיך כְּמַעַט דָּאמֵם אַיְגָעָנָע בְּרוּיט! זי דּוּרְטָמָר אַיִין, אֹז זי קָעָן נִישְׁתָּעַן קִין טְרוּקָעָנָס, זי דְּאָרְפַּ נָאָר אַגְּרִיךְ!

ער בוינט אַראָב דּוּמָקָאָפּ, גְּלִיךְ עַם ווֹאָלֶט אַיהם גַּעֲדרִיקְט אַשְׁוּעָרָעָר לְאָסְטָמָן דִּי טְרוּוּרִיגָּעָנָה גַּעֲדָאָנְקָעָן יְאָגָעָן:

— אַין ווֹאָס פֿאָר אַילְלוֹת זי האָט גַּעַמְאָכְט, אֹז אַיך האָב גַּעַוְאָלְט מִין שְׁבַּת'-דָּנוּעָ קָאָפְּאָטָע, אָט דִּי ווֹאָס אַיך טְרָאָג — פֿערוּעָצָען! מְעַשִּׂים האָט זי גַּעֲרָבִיְּת אַין גַּעַלְאָפָעָן אַין פֿערוּעָצָט אַיהֲרָע מְעַשְׁעָנָע בְּעַנְטְּשָׁלְיִיכְטָעָר, אַון בֵּיו אַין טְוִיט אַריין שׁוֹן גַּעֲבָעָנְטָשָׁט אַין קָאָרְטָבָעָל?... פְּאָרְצָן טְוִיט האָט זי מִיר מְוֹרָה גַּעֲוָעָן, אֹז זי האָט קִין מְאָל נִישְׁתָּעַן גַּעַוְאָלֶט קִין גַּט, אֹז זי האָט נָאָר אַבְּעוֹ מְוֹלָגְעָחָט.

— די צוֹנָג, די צוֹנָג, האָט זי גַּעֲשָׁרְיָעָנָען. רְבָּנוּ שְׁלָוּלָם, זי מִיר מְוחָל די צוֹנָג! אַון אַיִן טְאָקִי גַּעֲשְׁטָאָרְבָּעָן אַיִן פְּחָד, מְעַן וֹאָל אַיהֲרָא אוּפְּפָעָר ווֹעַלְט נִישְׁתָּעַן אוּפְּפָעָר צוֹנָג!

— גָּאנַט, מְאָכְט זי צְוִירִיק, וועט קִין רְחַמְנָות אוּפְּפָעָר נִישְׁתָּעַן האָבָעָן; אַיך האָב צְוִיפְּעַל גַּעַזְוִינְגָּט! נָאָר אֹז דַּו וועסט קְוַטְעָן, נִישְׁתָּעַן בָּאָלָר, חַם וְשְׁלָמָן! אַיבָּעָר הוֹנְדָעָרָט אַון צְוֹאָנְצִינָג יְאָחָר, אֹז דַּו וועסְטָמָעָן, גַּעֲדָעָן, חַאָפְּפָט מִיךְ אַראָב פֿוֹן תְּלִיהָ! זָאָג דּוּמָט בֵּית דִּין של מְעַלה, אֹז דַּו האָט מִיר מְוחָל גַּעֲוָעָעָן! זי האָט בָּאָלָר פֿערְלִוְיָרָעָן די גַּעֲדָאָנְקָעָן, אַלְעָגְרָוְפָּעָן די קִינְדָּעָר! עַמְּ דָּאָט זִיךְ אַיהֲרָא גַּעֲדָאָכְט, אֹז זִיךְ זְעַנְעָן דָּא אַיִן שְׁטוּבָ, אֹז זִיךְ דּוּרְטָמָר זִיךְ, אַון האָט זִיךְ אַוְיךְ גַּעֲבָעָעָן מְחִילָה, אַגְּרִישָׁע יְוָרָעָנָע, וּוּרְדָּעָנָע, וּוּרְדָּעָנָע, וּוּרְדָּעָנָע, אַוְיךְ נִישְׁתָּעַן מְוחָל גַּעֲוָעָעָן.

פָּאַר קְלִיּוֹן אָוֹן נְרוּוֹס.

וּוֹ אַלְטַ אַיּוֹ זַי גַּעֲזָעָעָן אַיּוֹ נְאַנְצָעָן? אָפְּשָׁר אֵיאָהָר
פָּופְּצִינְג! אָזְוִי פְּרִיה גַּעֲשָׁמָאַרְבָּעָן! אַקְלִיְינְגְּקִיט, אוֹ אַמְעָנֵש גַּעַמְט
זַיְךְ אַלְיַין צַו דָּאַם לְעַבְעָן, אוֹ וּוֹאַם מַעַן טְרָאָנְט אַרְדִּים פָּוּן שְׁטוּב
צַו פָּעַרְזָעָעָן, טְרָאָנְט מַעַן אַרְוִיּוֹם הַאַלְבָגְּנָדֶר, שְׁטִיקָעָר
פְּלִיְישׁ! . . .

טַּאַג אַוְיַף טַּאַג אַיּוֹ זַי גְּרִינְגָּר אָוֹן גַּעַלְגָּר, קְלִעְנָעָר אָוֹן
דָּאַרְעָר גַּעַוְאָשָׁעָן.

זַי דָּאַט גַּעַזְגָּנְט, אוֹ זַי פִּיהְלָט וּוֹי דָּעָר מַאְרָךְ טְרִיקָעָנְט אַיְהָז
אַיּוֹ דִּי בִּינְגָּר . . . זַי הַאַט גַּעַוְאָוָסְט, אוֹ זַי וּוֹעַט שְׁטָמָאַרְבָּעָן! . . .
וּוֹי הַאַט זַי לְיֻבְּגָּה אַטְבָּה מִיטְבָּה מַעַן אַלְעָזָעָן! וּוֹאַם
מַעַן הַאַט אַרְוִיּוֹגְּנָעָנְבָּעָן, אַבְּעַנְקָעָל, אַבְּלַעְבָּעָנָעָעָסָע, אַיְךְ וּוֹיָם
וּוֹאַם, הַאַט זַי עַמְּבָּעָנְסָעָן מִיטְבָּה מִיטְבָּה טְדָעָרָעָן! זַי הַאַט זַיְךְ
מִיטְבָּה יְעַדְעָר וְזַי גַּעַוְעָנְגָּנְט וּוֹי אַמְּטָעָמָעָמָע אַקְינְד! . . . מִישְׁתְּיִינְט
גַּעַזְגָּנְט, אַרְוִמְגַעְזָחָאָפְט אָוֹן כְּמַעַט גַּעַקְוָשָׁט! . . . אַהָאָ! מַאְכָט זַי,
וְזַיְנָעָן אַךְ וּוֹעַל שְׁטָמָאַרְבָּעָן, וּוֹעַט דָּוּשְׁיַׁן נִישְׁתְּזִין אַיּוֹ שְׁטוּב זַי,
אַמְעָשָׂה, אַנְקָבָה אַיּוֹ פָּאָרְט אַנְאָר! אַרְגָּעָן אַיּוֹ זַי אַקְאָזָק
אַיּוֹ סְפּוֹדְגִּיצָּע, אָוֹן אַלְיָאָדָע וּוֹאַם — עַדְגָּעָר וּוֹי אַקְינְד! וּוֹהָסָט
דוֹ שְׁוִין, בִּי שְׁטָמָאַרְבָּעָן אַיּוֹ אַוְדָאי אַחְלוֹק זַי מִיטְבָּה אַבְּעַנְקָעָל זַי
אַחְן אַבְּעַנְקָעָל! . . .

פָּעָ! — הַאַקְטָמָע עַד זַי אַלְיַין אַיְבָּעָר דִּי גַּעַדְאַנְקָעָן, —
וּוֹאַם מִיר קְוָמָש אַלְעָז אָוֹן קָאָפְ אַרְיַין, דָוְרָךְ דִּי פּוֹטְטָע זְאַבְעָן גַּעַת
אַיְךְ וּוֹאַלְגָּעָן.

— נַ, זְעַלְגָּרְיִישָׁע פִּים, טְרָאָנְט וּוֹיְטָעָר! — קָאַמְּטָאַנְדִּירָט
עַד מִיטְבָּה זַי.

עַד קוֹקְט זַי אָוֹם — אַרְוּם אָוֹן אַרְוּם שְׁנִי; אַוְיַבָּעָן —
אַנְרָאַהָעָר חִימְעָל מִיטְבָּה שְׁוֹוָאַרְצָע שְׁמַאְטָטָעָם גַּעַלְאַטָּעָט; — נַאָר מִין
אוֹנְטְּעַרְשָׁטָע קָאָפְטָע! — טְרָאָכָט עַד — שְׁינְגָּעָט מִיטְבָּה לְאַסְטְּיִקְעָנָע
לְאַטָּעָם! רְבָוָנוּ שְׁלַוְלָם, דִּיר פְּעַהְלָת אַיּוֹדָהָט אַיּוֹ גַּעַוְולָב?
דְּעַדְוּוֹיְלָל נִעְמָת אַפְּרָאָט. דִּי בָּאָרָד אָוֹן דִּי וּוֹנְסָעָם זְעַנְעָן
אַיּוֹ, אָוֹן גַּנְּפָאַיְוִילָן אַפְּיַילָן נִישְׁתְּקָשָׁה, דָעַד קָאָפְ אַיּוֹ נַאָר וּוֹאָרָעָם;
אוֹפְּזָעָן שְׁטָעָרְזָעָן פִּיהְלָט עַד טְרָאָפָעָן שְׁוֹוִיָּסָן נַאָה דִּי פִּים וּוֹעַיְעָן
וּוֹאַם אַמְּאָלָל קָעַלְטָעָר אָוֹן שְׁוֹאָבָעָד.

שׁוֹן נִישְׁתַּ וּוֹיִטַּ, עַד הָאֵת דָּאֵךְ חַשְׁקַ זַיַּךְ אֶבְצָרוּהָעַן
אוֹן עַד שֻׁמְטַ זַיַּךְ פֿאָר זַיַּךְ אַלְיַיןַ . דָּאֵם עַרְשְׁטַעַ מַאַלְ דָּאָרָפַ
עַד זַיַּךְ אֶבְרוּהָעַן בַּיַּ אַשְׁלִיחָות פָּונַ צְוַויַּי מַיְוַילַּ וּוֹעֲגַןַּ . עַד וּוֹיַּלְ
זַיַּךְ נִישְׁתַּ מַוְהָה וַיַּיןַּ, אוֹ עַד אַיְוַןַּ אֶבְצִינְגַּרַּ אוֹן עַם אַיְוַןַּ שְׁוַיַּןַּ
צִיְּתַ דָּעְרוֹזִיףַּ .

נַיַּיןַ, עַד מַוְ גַּעַהַןַּ... נַאֲרַ גַּעַהַןַּ... כָּל זַטְןַ מַעַןַ גַּעַהַטַּ,
גַּעַהַטַּ מַעַןַ, עַם טְרָאנְטַ זַיַּךְ ; קְוִים נִשְׁתַּ מַעַןַ נַאֲרַ דָּעַם יַצְרַ הַרְעַ
אוֹן מַעַןַ רַוְחַת זַיַּךְ אַבַּ, וּוֹעֲרַטַּ מַעַןַ שְׁוַיַּןַ אַלְיַוְיטַ !
מַעַןַ קָעַןַ זַיַּךְ גְּלָאַטַּ פְּעַרְקִיְּהָלָעַןַ, שְׁרַעַקְטַ עַרְ זַיַּךְ אַלְיַיןַ
אַיְבָעַרַ, — אוֹן וּוֹיַּלְ זַיַּךְ אַלְעַ אַוְיסְרָעַרְעַןַ דָּעַם שְׁטָאַרְקָעַןַ חַשְׁקַ
צּוֹם אֶבְרוּהָעַןַ .

— נִשְׁתַּ וּוֹיִטַּ שְׁוַיַּןַ צּוֹם דָּאָרָפַ, דָּאָרָטַ וּוֹעַלְ אַיְךְ אַוְיךְ צִיְּתַ
הָאָבָעַןַ !

— דָּאֵם, — טְרָאַכְטַ עַרְ — וּוֹעַלְ אַיְךְ יָאַטְהָוָןַ : אַיְךְ וּוֹעַלְ
נִשְׁתַּ גַּעַהַןַּ גְּלִיְיךְ צּוֹם פְּרִיאַןַ... בַּיַּם פְּרִיאַןַ מַוְ גַּעַהַטַּןַ
אַ שְׁעָה אַיְןַ דְּרוֹיְסָעַןַ... נַאֲרַ גְּלִיְיךְ צּוֹם יְוָדַ.

— חַאְטַשְׁ גָּוָטַ, — טְרָאַכְטַ עַרְ — וּוֹאַסְ אַיְךְ הָאָבַ נִשְׁתַּ קִיְּןַ
מוֹרָאַ פֿאָרַ דָּעַם פְּרִיאַצְסַ הַוְנָדַרַ ; פָּונַ דָּעַסְטוּוֹעַגְעַןַ, בַּיַּ נַאֲכַטַּ, אַזְ
מַעַןַ לְאֹוֹתַ אַבַּ דָּעַם בּוֹרָעַןַ, אַיְןַ פֿאָרַטַּ אַסְכָּנַהַ ; אַיְךְ הָאָבַ מִיטַּ
אַפְיָלוּ טַיַּיןַ וּוֹעַטְשְׁעַרַ, אַיְןַ בּוֹרִיַּהַ אַלְעַבְעַקְעַןַ, פֿאָרַטַּ בְּעַסְעַרַ
פְּרִיהָעַרַ אַוְיסְרָוּהָעַןַ דִּי בְּיַנְגָעַרַ ! אַיְךְ וּוֹעַלְ מִירַ פְּרִיהָעַרַ גַּעַהַןַּ אַרְיַיןַ
צּוֹם יְוָדַ, אַנוֹוָרְטָעַןַ זַיַּךְ, וּוֹאַשְׁעַןַ זַיַּךְ . עַפְים עַסְעַןַ...

אוֹן עַם קְוַמְטַ אַיְהַם וּוֹסְעַרַ אַיְןַ מַיְוַילַּ אַרְיַיןַ ; עַד הָאֵת פָּונַ
אַיְןַ דָּעַרְ פְּרִיאַהַ אַןַּ נִשְׁתַּ גַּעַנְעַסְעַןַ ; נַאֲרַ דָּאֵם אַיְןַ אַלְיַוְינְגִּיקִיטַ,
אַיְהַם אַרְטַ נִשְׁתַּ, וּוֹאַסְ עַרְ אַיְוַןַּ הַנְּגַנְעַרִיגַ ; עַד הָאֵת הַנְּהָתַ
דָּעַרְפָּוּןַ : אַזְ מַעַןַ אַיְוַןַּ הַנְּגַנְעַרִיגַ, אַיְןַ אַסְטַמַּןַ, אַזְ מַעַןַ לְעַבְטַןַ
נַאֲרַ דִּי פִּים !...

עַד הָאֵת נַאֲרַ אַיְןַ גַּאַנְצָעַןַ אַ צְוַויַּי וּוֹיְעַרְטַ, עַד וּהַתַּ שְׁוַיַּןַ
אַדוֹיִם דָּעַם פְּרִיאַצְסַ גַּרְיוֹסַעַ שְׁאָפַעַ... נַאֲרַ דִּי פִּים וּוֹהַעַןַ נִשְׁתַּ,
זַיַּוְילְעַןַ זַיַּךְ דּוֹקָאַ אֶבְרוּהָעַןַ !

— אַיְןַ וּוֹדָעַרְ פְּעַרְקָעַהָרַטַּ, — טְרָאַכְטַ עַרְ זַיַּךְ, — וּוֹאַסְ
אוֹןַ, אַזְ אַיְךְ וּוֹעַלְ טַיַּךְ אַבְסָעַלְ אֶבְרוּהָעַןַ ? אַמְינְטַ, אַהֲלָבָעַ

פָּאַר קְלִיּוֹן אָזֶן גְּרוּיָם.

טְנוּיָמָן! אֲפֵשָׁר יֵא? לֹאִזְמִיד נָאָר פְּרוּבָעָן! אָזֶן לְאַנְגָּפָלְגָעָן
טִיךְ דַּי פִּים, וּוּלְלָא אַזְמַאְל פְּאַלְגָּעָן!
אוֹן שְׁמַרְיָה וּעַצְמָת זַיְקָא אַינְנַעַד עַדְרָז וַיַּת אַזְיָף אַבְּעַרְגְּנִיל שְׁנִי.
אַצְוֹנְד הַעֲרָתָה עַד עַרְשָׁת וַיַּיְדָם חָרְץ קְלָאָפָט אַינְנַעַד אַיְהָם וַיַּיְהָ
אַחַתְּמָעָר אַונְנַעַד עַם שְׁטַעַבָּת, אַונְנַעַד עַדְרָקָאָפָט שְׁוֹזִיצָט...
עַדְרָקָעָט זַיְקָא... צַיְעַרְתָּעָט עַדְרָקָעָט קְרָאָנְקָא? עַדְרָקָעָט
הָאָטָה בַּיְיָ זַיְקָא פְּרַעְמָד גְּעַלְדָה: עַדְרָקָעָט קְאָנוּ בְּלִיְבָעָן, חַסְמָוָתָם,
חַלְשָׁתָה... אַונְנַעַד עַד טְרִיבָט זַיְקָא: גְּעַלְיָבָט אַיְזָנָט, וּוֹאָסָט קִיְּנָעָר
גְּעַהָתָן נִישָׁתָה: אַיְזָנָט אַפְּיוֹלוּ עַמְּיָאָז זַיְקָא גְּעַהָתָן, וּוֹעַט אַיְהָם אַזְיָף נִישָׁתָה
אַיְינְפָאַלְעָן, אַזְיָף הַאָבָב גְּעַלְד בַּיְיָ מְיר... מִיְּשְׁטִינְגְּנָעָוָאנְט,
וּוֹעַטְעָן מַגְעַטְרְיוּעָט גְּעַלְד!... נָאָר אַקְאָפָט שְׁוֹזִיצָט, דְּרַעְנָאָךְ וּוֹאָלְיָי!
נָאָר דַּי בְּרַעְמָעָן פְּאַלְעָן אַיְהָם צַיְעַרְתָּעָט צַיְעַרְתָּי בְּלִי.
--- נִיְּזָן, דְּוִיְגָה דַּיְקָא אַזְיָף שְׁמַרְיָה, וּוֹסְטָאָוָוי! קָאַמְּאַנְדָּרָט
עַדְרָקָעָט זַיְקָא.

קָאַמְּאַנְדָּרָטָן קְאָנוּ עַדְרָקָעָט נָאָר, אַבְּעָר אַוְיְסְפִּידָרָעָן נִישָׁתָה,
עַדְרָקָעָט זַיְקָא נִישָׁתָה רְוַהְדָעָן. אַיְהָם דְּאָכָט זַיְקָא אַזְיָף עַדְרָקָעָט,
אוֹן עַדְרָקָעָט גְּעַהָתָן אַלְעָזָל שְׁטָאַרְקָעָרָד! אַטְזָה עַדְרָקָעָט שְׁוֹין אַלְעָזָל
חַיְוָלְעָד... דַּיְקָא וּוֹאָהָנָט אַנְטָעָק, דְּאָרָט בָּאַיְלָי; עַדְרָקָעָט זַיְקָא
אַלְעָזָל, עַדְרָקָעָט דִּינְגָט בַּיְיָ זַיְקָא פְּוַהְדָעָן... צָוָם זַיְקָא אַיְזָנָט וּוֹיָטָה,
נָאָר גְּלִוְיכָעָר צָוָם זַיְקָא... מְטַרְעָפָט דְּאָרָט אַטְזָל מְוֹטָן... אַונְנַעַד
אַיְהָם דְּאָכָט זַיְקָא, אַזְיָף גְּעַהָתָן צָוָם זַיְקָא הַיּוֹעָל; נָאָר עַם דְּרוֹקָט
זַיְקָא אַבְּעָזָל וּוֹיָטָה, וּוֹיָטָה... טָן הַסְּתָמָם דְּאָרָף אַזְיָף
זַיְקָא... עַם בְּרַעְמָט דַּיְקָא אַפְּרַעְלִיךְ פִּיעָרְלִיכְ אַזְיָף קִיְּמָעָן, דָּאָט
גְּאַנְצָעָז פֻּעַנְסְטָעַרְלִיכְ אַזְיָף לְסְפָטָגְעָן אַונְנַעַד רְוִוָּת, דַּיְגְּרָאַבָּעָטְרִיל שְׁוֹמָמָט
אַזְיָף אַגְּרָאַבָּעָטְרִיל אַזְיָף קִיְּמָעָן, אַונְנַעַד זַיְקָא אַיְהָם שְׁטָעַנְדָּרִיכְ טְכַבְּדָה
סְמִיטָה אַקְרָטָאַפְּעָלָה; אַפְּנָעַגְעָנִיגְעָנִיגְעָנִיגְעָן אַחִימָעָז קִרְטָאַפְּעָלָה! אַונְנַעַד
דְּרוֹקָט זַיְקָא וּוֹיָטָה. אָזֶן דְּאָכָט זַיְקָא אַיְהָם אַבְּוֹאַהָל עַדְרָקָעָט
אַזְיָף אַיְזָנָט אַרְטָה.

דַּעְרָקָעָט הָאָט אַבְּיַטְלָעָט גְּעַלְאָוָת, עַם הַיְבָעָן אַזְיָף פְּאַלְעָן
בְּרִיְמָעָז, דִּיקָעָט פְּלָאַבְּגָעָט שְׁנִי.
אַיְהָם אַיְזָנָט, אַפְּנִים, אַזְיָף וּוֹרְדָעָטָר גְּעוֹוָרָעָן אַיְזָנָט
שְׁנִי-קָאַפְּטָעָט. אַונְנַעַד עַם דְּאָכָט זַיְקָא אַיְהָם אַזְיָף בְּיָם

יזד אין שטוב . מירל זאיערט די קארטאפעל , ער הערט וו
דאכ וואסער ניסט זיך , זיור , זיור , זיור , און איזו ניסט זיך
פון זיין לאכטיקענער קאפאטטע אויך . יונה געהט ארום און זינט
אונטער דער נאָז ; זיין שטויינער איז צו זינגען נאָך מעיריב , וויל
דעמאַלט איז ער הונגעריג , און מאַכט אלע מאָל : "נו מירל !"

נאָר מירל יאנט זיך נישט : "וואָלנער מהות זיך בעסער !"
— צי שלאָפּ אויך איז עם חלומת זיך מיר ? ווערדט ער
ראָפטום פרעהלוֹן=דרערשאָקען . עם דאַכט זיך איזום , אָז עס
עפָענט זיך די מהיר איז עם קומט אַריין זיין עלטערעד זוּן ...
חָנָה ! חָנָה ! אָה ! ער דערקענט אַיהם ! ווֹאָס טהוֹט ער דָאָ ? נאָר
חָנָה דערקענט אַיהם נישט , אָז ער מאַכט זיך נישט ווַיסענדיג ...
חָא , חָא , חָא ! ער דערצעהַלט יונהָן , אָז ער פֿאָחרט צום
טאָטען , ער האָט דעם טאָטען נישט פֿערגעשען ! אָז יונה ממוֹר
וְאָנט אַיהם נישט , אוֹ דער טאָטען זוֹצֵם אוֹיפּן באַנק-בעטל ! ... מירל
האָט צוֹ טהוֹן : זי אַיז פֿערנוּמען ביִ די קארטאפעל , זיך
ニישט מפֿסִיך זיין ; זי שְׁמִיכְבָּלֶת נאָר , זי דִּיבְּטָה די קארטאפעל
מייטן גרויסען הילצערגעט לעפָעל אַיז שְׁמִיכְבָּלֶת !

— אָה ! חָנָה מוֹ זיין רַיְך , גַּאֲרַ רַיְך ! אַלְעַ זַיְן אַוְיַף
אַיהם גאנַץ , אָז אַקיִיט ... אָפְשָׂר טָמְבִּיך ? נִין , אַ וּרְאי
נָאָל ! חָנָה ווּעַט נישט טָרָאנַען קִיְּן טָמְבִּיקעַנָּע קִיְּט , חָזִי ...
חָא ! חָא ! — ער נִיט אַקְוֵק אַוְיַףְן פֿיעַקָּאלִיך ... חָא ! חָא !
חָא ! — ער פֿלָאַצְט שִׁיעָר פֿאָר גַּעַלְכְּטָעָר . יַעֲקָלִיך , בְּעַרְעָל,
וּרְיוֹה . ... אַלְעַ זַרְיוֹ ... חָא ! חָא ! חָא ! זַיְהַאְבָּעָן זיך בעהאָל
טָעַן אַוְיַףְן פֿיעַקָּאלִיך , דָאַס אַיז גַּנְבִּים ! חָא ! חָא ! אַ שָּׁאָר
שְׁפְּרִינְצָע , אַ שָּׁאָר ! זַי וְאָל החָאַטש אוֹיך האָבעָן דָאַס נַחַת ! דָעַר
וּוַיְל בְּעַשְׁטָעַלְט חָנָה צַוְּיִי גַּעַנְזָה . "חָנָה ! חָנָה ! דערקענטס מִיד
ニישט ? אַיך בֵּין עַם ! ... אָז אַיהם דְאַכְט זיך , אָז ער צוֹקוּשָׂט
וַיְהִי מִיט חָנָהָן ...

— הערטטוֹ , חָנָה , אַשָּׁאָר די מאָטען , זי וְאָל דַּיך
וּהָן ! ... יַעֲקָלִיך , בְּעַרְעָל , וּרְיוֹה , אַרְאָב פֿון פֿיעַקָּאלִיך ! אָז האָב
אוֹיך באָלָר דערקענט ! קומט אַרְאָב , אַיך האָב גַּעַוְאָטָט , אָז אַיהֲר
וּעַט קומעַן ! אַ והָא רָאָה , אַיך האָב אוֹיך מִתְגַּעֲבָרְעַנְגָּט קָעָן ,

פָּאָר קְלִין אָוֹן גְּרוּיטֶה

אמתען שאפענען קען! זעהט נאָר, קומט קינדעַר, איזהָר דאָט דאָן
עפִים לֵיעַב זעלגעַרְישׁ ברוּיט! וואָס? אָפְּשָׂר נִישְׁט? אָמָת אֲשָׁאָד
די מְאָמָע!

און עם דאָכְטַן זיך אַיָּהָם, אוֹ אַלְעַ פִּיעַר קִינְדַּעַר האָבעָן
איַהָּם אַדוֹמְנַגְּדִיןְגַּעַלְט אָוֹן האַלְטָעָן אַיָּהָם אָוֹן קַוְשָׁעָן אָוֹן דָּרִיקָעָן
זיך צוֹ אַיָּהָם צוֹ.

— נאָר ווֹאָלְנָעַ, קִינְדַּעַרְלָעַךְ! ווֹאָלְנָעַ, דָּרִיקָט מִיךְ נִישְׁט
צוֹ שְׁטָאָרָק! אַיךְ בֵּין שְׁוִין נִישְׁט קִיְּן יְוָנְגָעָר מָן, אַיךְ בֵּין אַיִּין
אַבְּצָיְגָעָר!... ווֹאָלְנָעַ, איזהָר דַּוְשָׁעַט מִיךְ, ווֹאָלְנָעַ, קִינְדַּעַרְלָעַךְ...
אלְטָעָן בִּינְעָרָן! ווֹאָלְנָעַ, אַיךְ הָאָבָּן גַּעַלְד אַיִּן קַעְשָׁעָןָעָן! מִיר,
בָּהָה, גַּעַטְרוּעַט מָעָן גַּעַלְד!... גַּעַנוֹג, קִינְדַּעַרְלָעַךְ, גַּעַנוֹג!...
און עם אַיִּז גַּעַוְועָזָן גַּעַנוֹג... עַד אַיִּז גַּעַבְלִיבָּעָן פָּעָה.
שְׁטָמָרָט מִיטַּדָּעָה האַנְדָּ אַוְיָף דַּעָר בּוֹעַם-קַעְשָׁעָןָעָן. —